

Отац Мирчета Шљиванчанин: Улога вјерног народа у дјелу Свете литургије

Литургију у недјељу у цркви Светог Николаја у Никољцу, у Бијелом Пољу служио је протојереј Мирчета Шљиванчанин. Послије Свете литургије, којој су саслуживали јереји Александар Раковић и Милосав Јовановић, о. Мирчета је у порти цркве одржао предавање на тему “Улога вјерног народа у дјелу Свете литургије”.

Предавање је организовало Братство православне омладине “Свети Краљ Милутин”.

Поздрављајући вјернике и оца Мирчету, о. Александар је истакао да данас имамо посебну благодат што смо се заједно окупили на добром Божјем дјелу.

“Иако нисмо посебно планирали, срећни смо што се ово важно предавање дешава у недељу када Црква празнује Свете и Богоносне Оце Првог Васељенског сабора. Оци Првог Васељенског сабора нас уче науци коју ми настављамо, проповиједамо и исповиједамо. Ова наука није ништа ново, него је то наука Јеванђеља, Светих апостола и Светих отаца, који су ту

јеванђељску и Господњу науку утврдили, потврдили, запечатали и оградиле је. Када су писали одлуку Сабора назвали су је Орос, а то значи – међа, граница преко које се не иде. Међе су нам оставили да се држимо исповиједања које су нам они предали. И хвала Богу да је и у нашем времену има отаца који ће нас учити и подсјећати на ту отачку и апостолску проповијед и поуку.

Ако се вратимо на једног од најранијих отаца, Игњатија Богоносца, смијемо слободно рећи да из уста свештеникових више говори сам Христос, и зато треба да се трудимо и сабирамо, поготово када имамо овакве прилике, које не треба пропуштати. Ово су Божје прилике и давања да се поучимо, али и да се духовно освијетлимо и просветимо. Слушањем ових ријечи, наприје јеванђељских и апостолских, а онда и тумачењем тих ријечи, ми не само да се учимо и да мозак прима нове информације, него се читава душа и тијело просвећују и освећују“, бесједио је о. Александар.

О. Мирчета је казао да најважнији сусрет, који је сусрет за вјечност, јесте сабирање око Свете литургије.

„Ово је животна тема коју сваки хришћанин живи. Пошто смо читали Свето Јеванђеље, чули смо првосвештену молитву Христову. Од свих четворице јеванђелиста једино Светог Јована зовемо Богословом, зато што је његово Јеванђеље пуно истина које су речене на један узвишени, могли бисмо рећи филозофски начин. И због тога његово Јеванђеље доноси посебну радост, има тај есхатолошки, литургијски призив. Данас смо читали Првосвештеничку молитву која нам открива више ствари. Прије свега открива нам односе унутар Свете Тројице, да је Исус Христос једно са Оцем. А зашто то баш данас читамо, када помињемо оце Првог Васељенског сабора? Управо зато што су оци са Првог Васељенског сабора, али и сви оци свих Васељенских сабора трудили се свим својим бићем да очувају цјеловиту истину вјере и да је предају оним који су долазили после њих. И оци Првог Васељенског сабора су се сабрали јер је била угрожена управо истина вјере, и то онај дио који се управо тиче односа између три личности Свете Тројице, јер ми хришћани вјерујемо у Бога који је Света Тројица, вјечна заједница вјечне љубави, три лица – Оца, Сина и Духа Светога. Тиме све у Цркви почињемо, наш живот, Крштење, Свету литургију. Све што чинимо као људи Цркве чинимо у име Свете Тројице, и зато су они који су били против учења Цркве најчешће ударили на ту истину“, бесједио је о. Мирчета.